

Цветанка Еленкова

ЗМИЯТА

Насилване
на непорочността
на незнанието за порок
на незнанието въобще
на липсата на инстинкт
за знание

онзи възел първия и последния
и на гърлото
до сами входа до ухото
(но който не минава)
много уши
забодени в игленик

първо пробваш с пръсти
после с нокти
с нещо тънко или по-дебело
молив например
провираш го
няколко пъти напред-назад
най-трудно е със синджирите
и опашката на коня на св. Георги

докато не стане клуп не се отпусне

после развързваш връзките
отстрани
или в обувките
ако си по-прилежен
И влизаш

Tsvetanka Elenkova

THE SNAKE

The rape
of innocence
of sin-ignorance
of just plain ignorance
of the lack of a knowledgeable
instinct

that knot first and last
of the throat
right next to the entrance to the eye
(without passing through)
lots of eyes
stuck in a pincushion

first you try with your fingers
then with your nails
with something thin or thicker
like a pencil for instance
you shove it in
several times to and fro
chains are the hardest
or the tail of St George's horse

until it loosens

then you untie your laces
drop them to the floor
or in your shoes
if you're more diligent
Ready to enter

ОСЛЕПЯВАНЕ

Линията на рамото ти
или на онзи лист
е единствената граница
между минало и бъдеще
през която палецът ти минава
на автостоп
в изучаване на времената
и не вертикално като на императорите
нито като солница
или пистолет което може и да е
благословия
не с това премазване от стените
предхождащо срутването
а подобно на четирите тунела
през които пътуваме с
невръстния ни син
без да прави разлика с мостове
онзи далекоглед на полу-
присвитата длан
за да фокусираш по-добре
и напъхва пръста си
дълбоко

BLINDING

The line of your shoulder
or that sheet
is the only border
between past and future
your thumb passes over
when hitch-hiking
or learning tenses
not vertically like an emperor
or salt-cellar
or pistol which can also be
a blessing
not the pressing down of walls
before they collapse
but like the four tunnels
we travel through with
our infant son
who doesn't distinguish them from bridges
that telescope of a half-
clenched fist
so you can focus better
he sticks his finger
in

КАКТУС

Там където се качва
всъщност се слиза
толкова е червено
че чак лъскаво
подобно на запечена
кръв върху или огън зад
стъкло
изглежда кръгло
но отблизо е квадратно
а някъде по средата
има градинка с бели камъчета
и дупка от онези направени с палма
между яхтите на западно пристанище

CACTUS

There where it seems
to climb up
it actually goes down
it's so red
it's almost shining
like congealed blood on
or fire behind
glass
it looks round
but up close is square
and somewhere in the middle
is a garden with little white stones
and a hole like those made by palms
between the yachts of a western harbour